

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลสบปราบ

เรื่อง
การควบคุมกิจการเลี้ยงสุกร
พ.ศ.๒๕๖๗

องค์การบริหารส่วนตำบลสบปราบ
อำเภอสบปราบ จังหวัดลำปาง

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลสบปราบ
เรื่อง การควบคุมกิจการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๗

ตามที่สภาองค์การบริหารส่วนตำบลสบปราบ ได้พิจารณาให้ความเห็นชอบร่างข้อบัญญัติ เรื่อง การควบคุมกิจการเลี้ยงสุกร พ.ศ.๒๕๖๗ ในการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลสบปราบ สมัยวิสามัญ สมัยที่ ๒ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๗ ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๗ วันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๗ และนายอำเภอ สบปราบได้พิจารณาอนุมัติลงนามเมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๗ นั้น

เพื่อให้เป็นการปฏิบัติเป็นไปตามนัยมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ ๖)พ.ศ.๒๕๖๒ องค์การบริหารส่วนตำบล สบปราบ จึงประกาศใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลสบปราบ เรื่อง การควบคุมกิจการเลี้ยงสุกร พ.ศ.๒๕๖๗ รายละเอียดปรากฏตามเอกสารแนบท้ายประกาศนี้ และสามารถเข้าสู่ข้อมูลได้ที่ www.sopprap.go.th

จึงประกาศมาเพื่อทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๗

(นายมนัส ใจเรื่อน)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสบปราบ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบ ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลสบปราบ
เรื่อง การควบคุมกิจการเลี้ยงสุกร พ.ศ.๒๕๖๗

หลักการ

ให้มีข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลสบปราบ เรื่อง การควบคุมกิจการเลี้ยงสุกร พ.ศ.๒๕๖๗
ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสบปราบ ให้สอดคล้องกับสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของตำบล
สบปราบ และประกาศกระทรวงสาธารณสุข เมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๘ โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐

เหตุผล

เนื่องจากการดำเนินกิจการเลี้ยงสุกรที่ไม่ถูกต้องด้วยสุขลักษณะอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของ
ประชาชน และก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมอีกด้วย สมควรกำหนดให้กิจการเลี้ยงสุกรเป็นกิจการที่ต้องมีการ
ควบคุมภายในท้องถิ่น กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไปสำหรับผู้ดำเนินกิจการเลี้ยงสุกรปฏิบัติเกี่ยวกับการ
ดูแลสภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินกิจการและมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน
รวมทั้งมิให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญ นอกจากนี้เป็นการกำหนดหลักเกณฑ์การอนุญาตให้ดำเนินการเลี้ยงสุกร
จึงตราข้อบัญญัตินี้

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลสบปราบ
เรื่อง การควบคุมกิจการเลี้ยงสุกร พ.ศ.๒๕๖๗

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลสบปราบ ว่าด้วยกิจการควบคุมเลี้ยง
สุกร พ.ศ.๒๕๖๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล
พ.ศ.๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา
๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓)
พ.ศ. ๒๕๖๐ องค์การบริหารส่วนตำบลสบปราบ โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
สบปราบ และนายอำเภอสบปราบ จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้ เรียกว่า “ ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลสบปราบ เรื่อง การควบคุม
กิจการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๗ ”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสบปราบ นับตั้งแต่ได้ปิด
ประกาศโดยเปิดเผยไว้ ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลสบปราบ แล้วหกสิบวัน

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นในส่วนที่ได้ตราไว้แล้ว ขัดหรือแย้ง
กับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบลสบปราบ รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และมี
อำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติ เท่าที่ไม่ขัดแย้งต่อกฎหมาย

หมวด ๑
บททั่วไป

ข้อ ๕ ในข้อบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสุกรไว้ในครอบครองโดยมีกรรมวิธีหรือวิธีการที่จะ ดูแลให้
สุกรนั้นเจริญเติบโต และมีชีวิตอยู่ได้ เพื่อไว้ขายหรือการค้า หรือเพื่อพักผ่อนหย่อนใจหรือเพื่อเป็นงานอดิเรก

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า ผู้ซึ่งครอบครองสัตว์นั้นด้วย

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอก กรง ที่ขัง หรือเลี้ยงสัตว์

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและ ประชาชน
สามารถใช้ประโยชน์หรือสัญจรร่วมกันได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกององค์การบริหารส่วนตำบลสบปราบ

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

หมวด ๒

สถานที่ตั้ง ลักษณะโรงเรียน และการสุขาภิบาล

ข้อ ๖ ผู้ใดประสงค์จะเลี้ยงสุกรจะต้องปฏิบัติตามมาตรการดังต่อไปนี้

๑. สถานที่เลี้ยงต้องตั้งอยู่ห่างจากชุมชน ศาสนสถาน โบราณสถาน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาล หรือสถานที่ของราชการอื่น ๆ ในระยะที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ และไม่ก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อชุมชน โดยต้องมีระยะห่างจากสถานที่ดังกล่าวข้างต้น และแหล่งน้ำสาธารณะในระยะดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกรน้อยกว่า ๕๐ ตัว ควรมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๒๐๐ เมตร

(๒) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกรตั้งแต่ ๕๐-๕๐๐ ตัวควรมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ เมตร

(๓) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกรเกินกว่า ๕๐๐ ตัว ควรมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๒,๐๐๐ เมตร

สำหรับเขตพื้นที่บริเวณชุมชนที่มีผู้อาศัยหนาแน่นสามารถเลี้ยงสุกรได้ไม่เกิน ๕ ตัวต่อรายเพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพอนามัยหรือการก่อเหตุรำคาญของประชาชน

ข้อ ๗ โรงเรียนเลี้ยงสุกร

(๑) โรงเรียนเลี้ยงสุกรควรตั้งอยู่ในบริเวณที่ไม่มีน้ำท่วมขัง

(๒) โรงเรียนเลี้ยงสุกรต้องเป็นอาคารเอกเทศ มั่นคง แข็งแรงมีลักษณะเหมาะสมแก่การเลี้ยงสุกร ไม่มีการพักอาศัยหรือประกอบกิจการอื่นใด

(๓) พื้นโรงเรียนเลี้ยงสุกรทำด้วยวัสดุแข็งแรง พื้นผิวเรียบ ทำความสะอาดง่าย มีความลาดเอียงที่เหมาะสมให้น้ำหรือสิ่งปฏิกูลไหลลงรางระบายน้ำได้สะดวก

(๔) โรงเรียนเลี้ยงสุกรต้องมีที่ขังและที่ปล่อยสุกรกว้างขวางเพียงพอ คอกสุกรต้องมีการกันเป็นสัดส่วนเหมาะสมกับจำนวนสุกรไม่ให้สุกรอยู่อย่างแออัด

(๕) หลังคาทำด้วยวัสดุแข็งแรง มีความสูงจากพื้นที่เหมาะสมและมีช่องทางให้แสงสว่างหรือแสงแดดส่องเข้าภายในอาคารได้อย่างทั่วถึง

(๖) ต้องมีห้องเก็บรักษาเครื่องมือ เครื่องใช้ หรืออุปกรณ์ในการทำงาน ในที่มิดชิดเป็นระเบียบเรียบร้อย

(๗) สถานที่เก็บอาหารและโรงผสมอาหาร ควรจัดเป็นสัดส่วนและถูกหลักสุขาภิบาล

(๘) ถนนภายในสถานประกอบกิจการต้องใช้วัสดุคงทน มีความกว้างเหมาะสมสะดวก

ในการขนส่งลำเอียงอุปกรณ์ อาหารสัตว์ รวมทั้งผลผลิตเข้าและออกภายในสถานประกอบกิจการ

ข้อ ๘ ต้องมีระบบบำบัดน้ำเสียที่ได้มาตรฐาน โดยใช้วิธีการบำบัดน้ำเสียที่เหมาะสมทางระบายน้ำไม่อุดตัน

ข้อ ๙ น้ำเสียที่ผ่านการบำบัดแล้วต้องมีการตรวจสอบคุณภาพน้ำทิ้งให้ได้เกณฑ์มาตรฐานน้ำทิ้งตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ก่อนปล่อยออกสู่ภายนอกสถานประกอบการ

ข้อ ๑๐ ต้องจัดให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยที่ถูกหลักสุขาภิบาล เหมาะสมและเพียงพอ

ข้อ ๑๑ ต้องมีการรวบรวมมูลฝอยและนำไปกำจัดด้วยวิธีการฝัง เผาอย่างถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล และปฏิบัติตามข้อกำหนดขององค์การบริหารส่วนตำบลสบปราบด้วยวิธีการนั้น

ข้อ ๑๒ ต้องทำความสะอาด กวาด ล้างพื้น โรงเรือนเลี้ยงสัตว์และบริเวณโดยรอบ โรงเรือนเลี้ยงสัตว์ให้สะอาดทุกวันให้มีลักษณะที่ต่ออยู่เสมอ

ข้อ ๑๓ ต้องจัดให้มีที่กักเก็บมูลสัตว์โดยเฉพาะ เพื่อป้องกันเหตุเดือดร้อนรำคาญอันเนื่องมาจากกลิ่น และไม่เป็นที่แหล่งเพาะพันธุ์สัตว์หรือแมลงนำโรค

ข้อ ๑๔ ต้องเก็บ กวาด มูลสัตว์หรือสิ่งปฏิกูลเป็นประจำทุกวัน และห้ามทิ้ง มูลสัตว์หรือมูลฝอย ที่สาธารณะหรือแหล่งน้ำสาธารณะหรือในที่อื่นใดนอกเหนือจากที่รองรับมูลฝอยที่ถูกสุขลักษณะที่ได้จัดไว้

ข้อ ๑๕ กรณีเลี้ยงสุกรตั้งแต่ ๕๐๐ ตัวขึ้นไป ผู้ประกอบการจะต้องมีวิศวกรสิ่งแวดล้อมหรือผู้ที่มีความรู้ที่เกี่ยวข้องหรือผู้ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับปศุสัตว์หรือสิ่งแวดล้อมเป็นผู้ควบคุมการเลี้ยงสัตว์

ข้อ ๑๖ ต้องมีห้องน้ำและห้องส้วมตามลักษณะและจำนวนที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องและบำบัดหรือการกำจัดสิ่งปฏิกูลถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล

ข้อ ๑๗ ภายในห้องน้ำและห้องส้วมควรมีวัสดุอุปกรณ์ตามความจำเป็นและเหมาะสม

ข้อ ๑๘ ต้องดูแลรักษาความสะอาดของห้องน้ำและห้องส้วมเป็นประจำทุกวันที่ปฏิบัติงาน

หมวด ๓

การจัดการแหล่งแพร่เชื้อโรคหรือสัตว์และแมลงนำโรค

ข้อ ๑๙ ต้องมีการป้องกันโรคติดต่อที่เกิดจากสัตว์ด้วยวิธีการที่เหมาะสมและถูกต้อง

ข้อ ๒๐ การกำจัดซากสัตว์ให้ใช้วิธีเผาหรือฝัง เพื่อป้องกันการเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของสัตว์ และแมลงนำโรค ดังนี้

(๑) การกำจัดซากสัตว์โดยการฝังต้องมีเนื้อที่เพียงพอ และอยู่ในบริเวณน้ำท่วมไม่ถึง โดยฝังซากลึกจาก ผิวดินไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร ใช้น้ำยาฆ่าเชื้อโรคที่เหมาะสมทำการราดหรือโรยบนส่วนต่างๆ ของซากสัตว์จนทั่วและกลบหลุมดิน

(๒) การกำจัดซากสัตว์โดยการเผา ต้องมีสถานที่เผาหรือเตาเผาอยู่ในบริเวณที่เหมาะสมใน การใช้เตาเผาต้องเผาซากจนหมด การเผาต้องไม่ก่อให้เกิดมลพิษหรือเหตุรำคาญ

(๓) สถานที่กำจัดซากสัตว์ต้องห่างจากบริเวณอาคารสำนักงาน อาคารพักอาศัยหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์

ข้อ ๒๑ ต้องมีการควบคุมป้องกันสัตว์และแมลงนำโรคในฟาร์ม ไม่ให้มีจำนวนมากจนก่อให้เกิดความเสี่ยงในการแพร่เชื้อโรคติดต่อ หรือก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อผู้อยู่ในบริเวณใกล้เคียง

ข้อ ๒๒ กรณีที่มีการระบาดของโรคติดต่อที่เกี่ยวข้องกับสัตว์ในเขตพื้นที่ต้องจัดให้มีวิธีการ ควบคุม ป้องกันมิให้เกิดการปนเปื้อนของเชื้อโรคในสถานที่เลี้ยงสัตว์ ทั้งในตัวสัตว์ อาหาร น้ำใช้ คนเลี้ยง และสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ

หมวด ๔

อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุข

อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๒๓ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือหรือจัดส่งเอกสารหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบ หรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในสถานที่ใด ๆ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบ หรือควบคุมเพื่อให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกหนังสือ หรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้น

ข้อ ๒๔ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลสปราบ ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

หมวด ๕

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๒๕ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัติท้องถิ่นข้อใดข้อหนึ่ง มีความผิดตามมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ประกาศ ณ วันที่ 19 กันยายน 2567

ลงชื่อ

(นายมนัส ใจเรือน)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสปราบ

